

sosialurin telf. 11820
box 76, 3800 Argir
Útgevari: p/f sosialurin
Fyrirtaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Dagny Joensen
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Árni Joensen
Uppseting
og prent: p/f sosialurin

Borgarligur Sjónleikur

FYRI GÓÐUM ári síðani varð sitandi landsstýrissamgonga skipað av Sambandsflokkinum, Sjálvstýrisflokkinum og Fólkaflokkinum.

TEIR SKULDU skipa eina arbeiðs-sama og virkna samgongu og eitt líka so virkið og arbeiðsført landsstýri. Teir skuldu reka ein borgarligan sparipolitik. Uttanlands lántøkurnar skuldu halda uppat beinavegin og uttanlánsskúldina skuldu teir fáa av vegnum beinavegin.

TAD FYRSTA árið hjá borgarliga alternatívinum er farið aftur um bak. Um tað er við vilja ella ikki, vita vit ikki reiðiliga, men alt bendir á, at málsetningurin er at taka eina mill. kr. í uttanlandslán um dagin. Heldur henda gongdin fram, veksur uttanlánsskúldin við 1.460.000.000, um samgongan verður sitandi í fyra ár.

ALMENNU sparingina dugur eingin at fáa eygað á. Bert eftir einum ári er fíggarløgtingslógin vaksin við 25%. Hetta er helst nýtt met á tí økinum. Undir seinasta landsstýri vaks fíggarlógin ongantíð so nógv. Og tað landstýrið fekk skotið í skógvarnar, at tað rak ein ábyrgdarleysan fíggarpolitik og at tað oyðslaði við almennum peningi.

ARBEIÐSFØRI og hitt mikla virkseimi hjá tí sitandi landsstýri og sitandi samgongu tykist at vera so sum so. Tingið er ofta óarbeiðsført, orsakað av at samgongumenn tíma ikki at mæta upp. Teir tíma ikki so mikið sum at vera í tingsalinum, tá uppskotini frá teirra egna landsstýri verða viðgjörd.

TÁ SAMGONGAN av og á er mannað og luttekur í viðgerðini av onkrum máli, manna samgongumenn seg upp móti hvørjum øðrum og teir knokkroyta hvønn annan. Sanniliga ein góður borgarligur sjónleikur, heldur onkur. So dýrur borgarligur sjónleikur heldur onkur, at vit ikki hava ráð til hetta longur, og tí eigur sitandi landsstýri at leggja frá sær sum skjótast.

Ungu kvinnurnar eru sanniliga ikki væl fyri ídag

Til mammuna, sum í Dagblaðnum, mikudagin 10. mars, gremur seg um, at kvinnur í Keypmannahavn, á altjóða kvinnudegnum tann áttanda mars, skuldu ganga kravgongu fyri at visa á støðu kvinnurnar í mun til mansins støðu í tí danska samfelagnum. Hon heldur tað vera nógv fyri, at unga ættarliðið av kvinnum, heldur at tær hava tað ov mikið gott sum er og kemur sjálvandi við einum

av teimum vanligu samalikningunum: tá eg var ung...

Tað er rætt, at støða kvinnurnar í samfelagnum er batnað nógv seinastu árin, men hon átti at vitað, at núverandi gongdin visir, at aftur er farið at ganga niður eftir bakka. Kvinnurnar (serliga tær heilt ungu) eru tær, sum eru nógv harðast raktar av arbeiðsloysinum í Danmark og eisini í Føroyum. Hetta førir við sær,

at tær aftur verða noyddar at laga seg eftir tí traditonellu kvinnurolluni: giftast, fáa børn, halda hús og heim — t.v.s. ofra seg fult og heilt fyri mann og børn.

Unga ættarliðið hevur góðar møguleikar fyri at fáa eina útbúgving, sigur mammann. Ja, kanska, men hvat nyttar tað, tá ein ikki kann vera alt ov visir í at fáa eitt arbeiði aftaná loknu útbúgving? Haraftrat skal viðmerk-

ast, at møguleikarnir als ikki eru so »fantastiska» goðir, krøvini fyri at ein kann t.d. sleppa inn á hægri lærustovnar gerast alt strangari, og møguleikarnir fyri í heila tikið at fáa eina útbúgving eru nógv skerdir.

Unga ættarliðið av kvinnum (monnum við) er als ikki so væl fyri, sum tú heldur!

Ung kvinna

Politiskt misnýtt?

Í Oyggjatiðindi og Dagblaðnum eru næmingar við Gøtu HF-skeið endurgivni fyri ymisk úttalisi, harmillum hvar HF-skeið og Studentaskúli í Eystur-oy átti at verið.

Vit vilja hervið gera

greitt, at vit ikki hava tikið eina felags støðu hesum viðvíkjandi.

Vit meta at hesi bæði bløðini hava misbrúkt okkum politiskt á grovasta hátt. Og frábiða okkum, at úttalisi frá ein-

staklingum í framtíðini verða framborin sum ein heildarumboðan fyri næmingar við Gøtugjógv.

Samtykt av 46 av teim 53 næmingunum við HF-skeiðið við Gøtugjógv.

P.S.

Her skal viðmerkjast, at undirskriftir eru viðlagdar og at hetta brævið verður sent til øll bløðini.

Danbjørg man vera gloymdur av misgávum, D. J.!

Undirritaði fari hervið at heita á blaðið um at vátta, at tað er av eini ella aðrari orsök, at J. H. Danbjørg, sáli, ikki kom við sum ein av blaðstjórnunum á Sosialinum. Eg fái meg púrt ikki at vera so illtonktan, sum D. J. í Dimmalætting nr. 28 er. Fyri tað fyrsta hevur hatta verið 3—4 fyrta tíð, og fyri tað annað má Danbjørg sáli vera komin burtur í millum av eini ella aðrari orsök.

Ti, hvi skuldi tú Tórfinn, havt so ringa roynd av Danbjørg, sála? Min góði Dánjal Jákup. Eg havi oftani ivast, hvør tað er, ið skrivir hesi óhøvisku lesarabrevini í Dimmu.

Tey kunnu hava stundum eitt pinkulítið (d) ella D. J. og so eisini fult navn, ja Sørensen undir. Nú skal eg ikki pástanda, at tað er ein og sami maðurin, nevniliga tú sjálvur. Man sigur at kært barn hevur mong nœvn.

Nú havi eg áður sagt, at stílin hevur verið óhøviskur. Hann er meira enn tað, beinleiðis óndsinnaður, eitraður og hatskur, og felags fyrri alt og øll brev, altíð við tí illa orðinum.

Tað er just hettar mær ikki dæmar, tá tað er sagt til ávarar persónar.

Eitt heilt annað er, man kann kritiserast ein politik og menn sum politikkarar, men ikki forfylgja persónar.

Tá eg skal siga nakað um Danbjørg sála, so ivist eg stórliga í, um hann átti nakran óvin. Tí hann var eitt fyrstaklassa menniskja.

Dánjal Jákup min. Hvi heldur tú, at politikkurin er so nógv broyttur frá teirri tíðini, tá Danbjørg — Dam — Øregaard — J. P. Davidsen vóru í valmakt.

At alt ikki er eins og tað sama sum tað var tá. Tað er bara natúrligt, tí tað er nógv broytt, men tað er til tað betra.

Hattar sum tú, og sambandsmenn yvirhøvur hava dúttad niður í fólk, at javnaðarflokkurin er loysingarflokkur.

Tit vita væl, at tað er óndsinnað ósannindi. Og at javnaðarmenn vilja yvirtaka líka at loysingini. Gud gavi tit bert fóru førir fyri tí.

T.v.s. at vit kundu klárað okkum sjálvar. Tað kann væl ikki nakar ilskast inn á hann, ið vil standa á egnum beinum. Eitt heilt annað er, at fáa hjálp til sjálvhjálp.

Ongin andsvarsbeivtur politikkar kann meina, at tað er bara at trekkja upp

á donsku tjóðina, og goyma sin pening væl í lúmanum. Er hattar tað, tit kalla at skera bondini yvir í rikisfelagsskapinum? Ein stór misfatn. Fyri nokrum árum síðani, var eg og vitjaði dóttur mína við familju í Danmark.

Eitt kvöldi vit sótu og hugdu at sjónvarpi, jú nú kom okkurt frá fólkatinginum. Millum annað Føroyar og Grønland.

Tá var tað ein Glistruppari sum legði eftir føroyingum og grønlandingum.

Tað var ikki upplýftandi fyri meg, at sita har sum ein nassari ella biddari.

Tann grønlandski fólkatingsmaðurin var fleiri ferðir uppi á røðarapallinum, og forsvaraði teir. Eg sá ikki Johan Nielsen, hann var helst ikki til staðar.

Annars hevði hann roynt at bøtt um okkara umdømi. Annars tók onkur sosialdemokrat okkum í forsvar. Eg græt ikki, men hvat sveið tað ikki í kjotið á mær. Sama ger, men tá bleiv ferð mín spilt fyri tann túrin. »Leys er kúgv á annars bási».

Saman um tikið. Vit hava kanska lyndi til at siggja feilir hjá næsta okkara. Men D. J., min, er tú onki broyttur frá teirri

tjak og meningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórni veit, hvør hevur skrivað brovini.

tíðini, tá tú var orvgarpar P. M. Dams, sála?

»Onkundið leikaði betur í horni, tá ið vit drukku av gullskálin eina á hvørjum morgni».

Harra blaðstjóri við manning!

Lat meg at enda ynskja tær og tykkum lukku frameftir leiðini.

Nú tit sita í egnum hølum, og njóta góð, og egin amboð.

»Rætt er hond í annars fótí». Takk.

Vágur 11/3—82

Hentzar Joensen

Viðm. Vit takka fyri góð ynski og visa annars til rættingina í Sosialinum seinasta leygardag.